

Bediüzzaman; Umumî barışı temin edecek olan Risâle-i Nur'dur

Şimdi umum beşerde sulh-u umumî için, yani beşerin ifsad edilmemesi için çareler aranıyor, paktlar kuruluyor.

Ve madem bu hükümet-i İslâmiye musalâhat-ı umumiye ve hükûmetin selâmeti için, Yugoslavya'ya, tâ İspanya'ya kadar onları okşayarak dostluk kurmaya çalışıyor.

İşte bunların çare-i yegânesinin bir delili olarak gösteriyoruz ki, tesis edilecek Şark Darülfünununun ilk müteşebbisinin bir ders kitabı olan ve ulûm-u müsbete ve fenniye ile ulûm-u imaniyeyi barıştıran ve bu otuz seneden beri bütün filozoflara meydan okuyan ve resmî ulemaya dokunduğu ve eski hükûmetle resmen mübareze ettiği halde bütün bunlar tarafından takdir ve tahsine mazhar olan ve mahkemelerde beraat kazanan Risâle-i Nur'un bu vatan ve millete temin ettiği âsâyiş ve emniyettir ki, İslâm memleketlerinde, hususan Fas'ta, Mısır ve Suriye ve İran gibi yerlerde vuku bulan dahilî karışıklıkların bu vatanda görülmemesidir.

İşte, nasıl ki bu vatan ve millette Risale-i Nur —emniyet ve âsâyişin ihlâlüne sair memleketlerden daha ziyade esbab bulunmasına rağmen— âsâyişi temin etmesi gösteriyor ki, o Doğu Üniversitesinin tesisi, beşeri müsâlemet-i umumiyeye mazhar kılacaktır. Çünkü şimdi tahribat mânevî olduğu için ona mukabil tamirci mânevî bir atom bombası lâzımdır.

İşte, bu zamanda tahribatın mânevî olduğuna ve ona karşı mukabelenin de ancak tamirci mânevî atom bombasıyla mümkün olabileceğine kat'î bir delil olarak, üniversitenin mebde' ve çekirdeği olan Risâle-i Nur'un bu otuz sene içerisinde Avrupa'dan gelen dehşetli dalâlet ve felsefe ve dinsizlik hücumlarına bir sed teşkil etmesidir. O mânevî

tahribata karşı Risale-i Nur tamirci ve mânevî bir atom bombası olmuş.

Emirdağ Lâhikası, s. 404, (yeni tanzim, s. 780)

«««

Azîz kardeşlerim,

Bu mübârek vatan ve milletin ve âlem-i İslâmın ebedî saadetini ve kurtuluşunu ve dolayısıyla yeryüzünde umumî sulh ve selâmeti temin edecek bir inâyet ve kudrete mâlik olan Risâle-i Nur'un şahs-ı mânevîsinde şöyle gayet sağlam kuvvetler toplanmış ve imtizaç etmiştir:

1. Yüksek bir kuvvet ve bütün kemâlâtın üstâdı olan hakikat-i İslâmiye.
2. Şehâmet-i imâniye. Yani tezellül etmemek, bîçarelere tahakküm ve tekebbür etmemek.
3. Müslümanlığın insana verdiği izzet ve şeref, terakkî ve teâlînin en mühim âmili olan izzet-i İslâmiye.

Sözler, Konferans, s. 710, (yeni tanzim, s. 1227)

«««

Kat'iyen tahakkuk etmiş ki, Risâle-i Nur hariçten hücum eden küfr-ü mutlaka karşı bu milleti ve âlem-i İslâmiyeti muhafaza edecek Kur'ân-ı Hakîmin mu'cize-i mâneviyesinden bir derstir ki, dinsiz filozoflardan hiçbirisi ona karşı mukabele çaresi bulamadılar. Kat'iyen haber aldık ki: Hariçte bazı yerde bir milyon gençler "Müsâlemet-i umumiyeyi temin edecek Risâle-i Nurdur" demişler. Sulh-u umumî taraftarı Almanya ve Amerika gibi bazı ecnebîlerin de Risâle-i Nur'u tercümeyle başladığını haber aldık.

Emirdağ Lâhikası, s. 451, (yeni tanzim, s. 864)